

ที่ พร 0037.3 / ว 4110

ศาลากลางจังหวัดเพร
ตนนไชยบูรณ์ พร 54000

29 กันยายน 2553

เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดเพร

เรียน นายอําเภอทุกอําเภอ และ นายกเทศมนตรีเมืองเพร

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ “ขยะลด คนมีสุข”

จำนวน 1 ชุด

2. เอกสารเผยแพร่ (ตัวอย่างใบปลิว)

จำนวน 1 ฉบับ

3. แบบรายงานผลการดำเนินการ

จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยปัจจุบันการขยายตัวของชุมชนเมืองและการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้นเป็นເตາມตัว ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลายพื้นที่ที่ได้ประสบปัญหามิสามารถจัดหาสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ขาดการบริหารจัดการที่ดี ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการที่เหมาะสม และเกิดความชัดແย้งในการดำเนินการปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จำเป็นจะต้องได้รับการจัดการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ปัญหาขยายตัวและรุนแรงยิ่งขึ้น เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากวิเคราะห์สถานะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการบริหารงาน และบริหารงบประมาณ ซึ่งในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะในระยะสั้นนี้ควรต้องมีการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้มีหน้าที่ในการบริการสาธารณูปโภค จัดให้มีการดำเนินการในการจัดการขยะอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ และแนวทางดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในระยะสั้นของจังหวัดเพรแล้ว ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2553

เพื่อให้การแก้ไขปัญหาการจัดการขยะในระยะสั้นของจังหวัดเพร เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการดังนี้

- ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการขยะในพื้นที่ของตนเอง โดยให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบแหล่งรวมและกำจัดขยะในพื้นที่ ของตนเอง เพื่อป้องกันและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหามลพิษจากสถานที่ดังกล่าว แล้วรายงานให้ผู้บริหารสั่งการแก้ไข หรือแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขเพื่อมิให้มีการเกิดมลพิษ และการร้องเรียนจากประชาชนโดยทั่วไป แล้วรายงานผลการดำเนินการให้จังหวัดทราบตามแบบรายงานที่ส่งมาพร้อมนี้

/ 2. ให้องค์กร ...

2. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้คู่มือโครงการ “ขยะลด คนมีสุข” เป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะภายในครัวเรือน ซึ่งมีการดำเนินงานดังนี้

- ระยะที่ 1 สร้างความคิด โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ปลูกจิตสำนึกลดปริมาณขยะให้กับประชาชน ซึ่งอาจสื่อสารให้ประชาชนโดยทั่วไปได้เข้าใจโดยการแจกจ่ายใบปลิว (ตามตัวอย่าง) ให้แก่ทุกครัวเรือน หรือดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ที่เห็นว่าเป็นการรณรงค์ให้ประชาชนทราบนักถึงปัญหาที่เกิดจากขยะในครัวเรือน

- ระยะที่ 2 สร้างแบบอย่าง โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมในการดำเนินการโดยการทำกิจกรรมที่เป็นตัวอย่างในการคัดแยกขยะ เช่น การคัดแยกขยะภายในสำนักงาน หรือ การนำขยะไปทิ้งเป็นปุ๋ยน้ำชีวภาพหรือปุ๋ยอินทรีย์

- ระยะที่ 3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีโครงการตามกรณีศึกษา หรือท่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าเป็นการส่งเสริมการจัดการขยะที่ประชาชนมีส่วนร่วม เช่น การทำนาการขยะ (ทต.สอง), ตลาดนัดรีไซเคิล, ถนนปลอดถังขยะ (ทต.ร้องกวาง), ชาเล่ยเมืองสะอาด, ปุ๋ยหมักและปุ๋ยน้ำชีวภาพ (อบต.น้ำรัด, อบต.วังชื่น, อบต.หัวฝาย)

- ระยะที่ 4 การติดตามผล โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลให้จังหวัดทราบตามแบบรายงานที่ส่งมาพร้อมนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ทุกวันที่ 20 ของเดือน

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ สำหรับข้อเสนอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชัย หาดระตันติ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร รักษาราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร. 0-5453-4504-5, 0-5453-4119 ต่อ 14

โทรสาร. 0-5453-4504-5, 0-5453-4119 ต่อ 25

www.phraelocal.go.th

โครงการ “ขยายผล คนมีสุข”
เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในระยะสั้นของจังหวัดแพร่
โดย สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดแพร่

1. ชื่อโครงการ “ขยายผล คนมีสุข”

2. หลักการและเหตุผล

การขยายตัวของชุมชนเมืองและการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ส่งผลกระทบต่อกุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในหลายพื้นที่ได้ประสบปัญหาไม่สามารถจัดหาสถานที่กำจดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ขาดการบริหารจัดการ ที่ดีขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการที่เหมาะสม และเกิดความขัดแย้งในการดำเนินการปัญหาขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล จำเป็นจะต้องได้รับการจัดการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ปัญหาขยายตัวและรุนแรงขึ้น เป็น อันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากวิเคราะห์สถานะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการบริหารงาน และบริหารงบประมาณ แต่เนื่องจากส่วนใหญ่ยังไม่มีการศึกษาปัญหาการจัดการขยะที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ซึ่งในการ แก้ไขปัญหาการจัดการขยะในระยะสั้นนี้ควรต้องมีการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะ ผู้มีหน้าที่ในการบริการสาธารณูปโภค จัดให้มีการดำเนินการในการจัดการขยะอย่างเป็นรูปธรรมโดยให้ประชาชน เข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการ และแนวทางดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณา แนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในระยะสั้นของจังหวัดแพร่แล้ว ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2553

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรม

3.2 เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับมอบหมายภาระหน้าที่ในการ กำกับดูแลการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ตามพระราชบัญญัติการสาธารณูปโภค พ.ศ.2535 และ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษากุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

3.3 เพื่อให้ประชาชนที่รับบริการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทราบถึงการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะ อันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและสร้างความพึงพอใจแก่ ประชาชน

4. เป้าหมาย

4.1 ประชาชนในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับทราบปัญหาเกี่ยวกับขยะและวิธีการ จัดการขยะที่ถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของครัวเรือนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากแผ่นพับใบปลิว

4.2 ลดหรือควบคุมการผลิตขยะมูลฝอยของประชาชนในอัตรา ไม่เกิน 1.0 กิโลกรัม ต่อคนต่อวัน

4.3 ให้มีการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่ เกิดขึ้น

4.4 ปริมาณขยะมูลฝอยตอกค้างจากการให้บริการเก็บขยะในเขตเทศบาลจะหมดไป และสำหรับพื้นที่นอกเขตเทศบาลจะมีปริมาณขยะมูลฝอยตอกค้างในการรอบการจัดเก็บไม่เกิน ร้อยละ 10 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น

4.5 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนหลักและแผนการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะ และมีระบบกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะครบถ้วนทุกแห่ง

5. ระยะเวลาดำเนินการ

ตั้งแต่เดือน กันยายน 2553 และต่อเนื่องตลอดไป

6. วิธีดำเนินการ

1. จัดทำโครงการ “ขยะลด คนมีสุข” เพื่อส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสนับสนุนและผลักดันให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะในแต่ละครัวเรือนก่อนที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปกำจัดต่อไป การดำเนินการตามโครงการโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผ่นพับ (ตามที่จังหวัดออกแบบให้) แจกจ่ายทุกหลังคาเรือน เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการให้ความร่วมมือเพื่อลดปริมาณขยะ

2. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์ให้ครัวเรือนมีการแยกประเภทของขยะอย่างน้อย 2 ประเภท คือ ประเภทกระดาษ และ ขยะ พลาสติก สาเหตุที่ให้แยกเป็น 2 ประเภทเนื่องจากเป็นการเริ่มต้นในการมีส่วนร่วมของประชาชน หากการเริ่มต้นมีความยุ่งยากซับซ้อนก็อาจส่งผลให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ให้ความร่วมมือตามโครงการได้และเนื่องจากเมื่อมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยการประชาสัมพันธ์แล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติให้จริงซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมีส่วนร่วมโดยการทำเป็นตัวอย่างให้กับประชาชนโดยทั่วไปได้เห็น เพราะขยะประเภทพลาสติกเป็นขยะที่กำจัดได้ยาก แต่กระดาษและพลาสติกมีมูลค่าในด้านจึงสามารถนำไปขายเป็นเงินได้ถึงจะไม่มากนักแต่ก็เป็นการสร้างจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่บุตรหลานซึ่งมีคุณค่ามากกว่า และยังมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในครัวเรือนได้อีกด้วยหนึ่ง

3. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินโครงการตามกรณีศึกษา เช่น การทำนาการขยะ ตลาดน้ำรีไซเคิล ถนนปลอดคลังขยะ ชาเลี้ยงเมืองสะอาด ปุ๋ยหมักและปุ๋ยน้ำชีวภาพ หรือโครงการในลักษณะอื่น ๆ ที่เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการขยะของชุมชนแล้วให้รายงานผลการดำเนินการให้จังหวัดทราบตามแบบที่กำหนด

7. หน่วยงานดำเนินการและงบประมาณ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งรับผิดชอบงบประมาณในการดำเนินงานของตนเอง

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและให้ความร่วมมือในการจัดการคัดแยกขยะ ลดปริมาณขยะ การนำขยะกลับไปใช้ซ้ำ หรือ นำกลับมาใช้ใหม่

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางปฏิบัติในการจัดการขยะ ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ภาระหน้าที่ในการกำกับดูแลการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

3. การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการอย่างเป็นระบบ และสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชน

9. ผู้เขียนโครงการ

(นายประสาน หมอกอินทร์)
หัวหน้างานบริหารทั่วไป

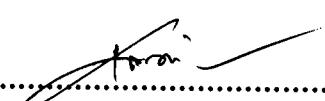
10. ผู้รับผิดชอบโครงการ

(นายต่อพงษ์ กันกิมโถ)
หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

11. ผู้เสนอโครงการ

(นายเลือดไก่ วงศ์ใหญ่)
ห้องคืนจังหวัดแพร่

12. ผู้เห็นชอบโครงการ (๕๐๗)

(นายเกรียง กำภีรเมือง)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

13. ผู้อนุมัติโครงการ (๖๘)

(นายสมชัย หาดยะตันตี)
ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

“ คุ้มครองการ ขยะติด คนมีสุข”

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดแพร่ มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะโดยสามารถแยกปัญหาได้ดังต่อไปนี้

1. แมลงวันบกวน สิ่งกลิ่นเหม็น สถานที่ทึ่งขยะไม่ถูกสูบน้ำมัน จำนวน 10 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 11.90
2. ต้องการที่ทึ่งขยะเพิ่มเติม จำนวน 9 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 10.71
3. ค่าใช้จ่ายในการจัดการสูง จำนวน 8 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 9.52
4. รถขยะชำรุด จำนวน 6 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 7.10
5. การเดินทางไม่สะดวก จำนวน 3 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 3.50
6. ผู้รับข้างจัดเก็บไม่ตรงเวลา จำนวน 3 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 3.50
7. การเผาขยะในเขตชุมชน ในที่ทึ่งขยะ จำนวน 3 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 3.50
8. ที่ทึ่งขยะติดพื้นที่การเกษตร แหล่งน้ำสาธารณะ จำนวน 2 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 2.38
9. ผู้ใช้บริการไม่คัดแยกขยะทำให้เกิดอุบัติเหตุในการจัดเก็บ จำนวน 2 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 2.38
อปท.ที่ดำเนินการจัดเก็บขยะเองและไม่มีปัญหา จำนวน 20 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 23.80
อปท.ที่ไม่มีรถขยะ หรือ ข้างเอกชนดำเนินการและไม่มีปัญหา จำนวน 22 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 26.19
อปท.ที่ให้คณะกรรมการหมู่บ้าน หรือ ประชาชนจัดการขยะเอง จำนวน 6 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 7.14

สรุปปัญหาที่เกิดขึ้น

จากผลการสำรวจข้อมูลการจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 84 แห่ง สามารถสรุปปัญหาโดยแยกได้เป็น 3 ประเด็นใหญ่ ดังนี้

1. ปัญหาจากแหล่งรวมและกำจัดขยะ เช่น บริเวณที่ทึ่งขยะทำให้สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เกิดมลภาวะ เช่น น้ำเสีย อากาศเสีย การปนเปื้อนของดิน เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรคและแมลง ก่อให้เกิดความไม่สงบงามแก่ชุมชน และก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็นจากการเน่าเปื่อย

2. ปัญหาจากขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ เช่น ประชาชนขาดการตระหนักรถึงปัญหาต่าง ๆ ของขยะมูลฝอย ขาดความร่วมมือในการทำให้เกิดขยะมูลฝอยน้อยที่สุดเพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอย ขาดการคัดแยกขยะที่สามารถนำกลับไปใช้ใหม่หรือขายได้ออกจากขยะทั่วไป

3. ปัญหาอื่น ๆ เช่น ต้องการที่ทึ่งขยะเพิ่มเติม การเดินทางไม่สะดวก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการขยะสูง ที่ทึ่งขยะเป็นพื้นที่การเกษตร หรือ แหล่งน้ำสาธารณะ รถขยะชำรุด ถังขยะไม่เพียงพอ

แนวทางในการแก้ไขปัญหา

หากวิเคราะห์สถานะขององค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นแล้ว องค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการบริหารงาน และบริหารงบประมาณ แต่เนื่องจากส่วนใหญ่ยังไม่มีการศึกษาปัญหาการจัดการขยะที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ซึ่งในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะในระยะสั้นนี้จึงต้องมีการส่งเสริมให้องค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้มีหน้าที่ในการบริการสาธารณูปโภค มีการดำเนินการในการจัดการขยะอย่างเป็นรูปธรรมโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าวโดยอาจดำเนินการแยกตามปัญหาที่เกิดขึ้นดังนี้

1. ปัญหาจากแหล่งรวมและกำจัดขยะ อาจแก้ไขปัญหาได้ดังนี้

1.1. พื้นที่ในการกำจัดขยะที่ใช้ในการก่อสร้างสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยให้ใช้แนวทางพิจารณาต่อไปนี้ (ใช้การฝังกลบรวม 4 ชั้น และมีอายุการใช้งานประมาณ 20 ปี)

10-50 ตัน/วัน ใช้เนื้อที่ 15-70 ไร่

50-100 ตัน/วัน ใช้เนื้อที่ 70-130 ไร่

100-300 ตัน/วัน ใช้เนื้อที่ 130-380 ไร่

300-500 ตัน/วัน ใช้เนื้อที่ 380-620 ไร่

1.2 ผลกระทบจากการจัดการมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง

1.2.1 อากาศเสีย เกิดจากการเผามูลฝอยกลางแจ้ง ทำให้เกิดควัน และสารมลพิษทางอากาศ ฉะนั้น องค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นจึงต้องควบคุมการเผาขยะในสถานที่ทึ่งขยะเพื่อมิให้เกิดมลพิษทางอากาศ

1.2.2 น้ำเสีย เกิดจากการกองมูลฝอยที่ตกค้างบนพื้น เมื่อฝนตกจะเกิดน้ำเสีย ซึ่งไหลลงสู่แหล่งน้ำ ทำให้เกิดภาวะมลพิษทางน้ำ สถานที่ทึ่งขยะจึงต้องอยู่ห่างไกลจากแหล่งน้ำสาธารณะและชุมชน

1.2.3 แหล่งพำนักระโนด มูลฝอยตกค้างบนพื้น จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของ病原 และแมลงวัน แมลงสาบ ซึ่งเป็นพำนักระโนดติดต่อ ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน องค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นต้องมีการกำจัดพำนักระโนดต่าง ๆ เช่น มีการพ่นสารกำจัดแมลงที่เป็นพำนักระโนดในสถานที่ทึ่งขยะ

1.2.4 เหตุร้ายๆและความไม่น่าดูจากการเก็บขยะมูลฝอยไม่หมด ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนและไม่ส่งงานแก่ชุมชน การกำจัดขยะควรกำจัดในสถานที่ทึ่งขยะเท่านั้น มิให้มีการทิ้งกระชั้นรายในบริเวณใกล้เคียงด้วยเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการทิ้งขยะ และเพื่อมิให้มีการส่งกลิ่นที่ก่อให้เกิดความรำคาญ จึงต้องมีการป้องกันโดยการใช้น้ำหมักชีวภาพ (EM) หรือ สิ่งน้ำยาอื่น ๆ เพื่อลดกลิ่นที่เกิดจากสถานที่ทึ่งขยะให้น้อยลง

1.2.5 และเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นจึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบแหล่งรวมและกำจัดขยะในพื้นที่ของตนเอง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากสถานที่ดังกล่าว โดยให้ดำเนินการแก้ไขหรือแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขมิได้มีการเกิดมลพิษ และการร้องเรียนจากประชาชนโดยทั่วไป

1.2.6 ให้ อปท. มอบหมายให้มีเจ้าหน้าที่ ที่รับผิดชอบเรื่องการจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรง แล้วแจ้งชื่อให้จังหวัดทราบตามแบบรายงานเพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง

2. ปัญหาจากการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินการโดยเน้นรูปแบบของการวางแผนจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด สามารถลดปริมาณขยะมูลฝอยที่จะต้องส่งเข้าไปทำลายด้วยระบบต่าง ๆ ให้น้อยที่สุด (Reduce) สามารถนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ทั้งในส่วนของการใช้ช้ำและแปรรูปเพื่อใช้ใหม่ (Reuse & Recycle) รวมถึงการจำกัดที่ได้ผลพลอยได้ เช่น ปุ๋ยหมัก หรือพังงาน โดยสรุปวิธีการดำเนินการตามแนวทางมีดังนี้ คือ

2.1 รณรงค์ให้ประชาชนให้ความร่วมมือ เช่น ประชาสัมพันธ์ตามหอกระจายข่าว การแจกแผ่นพับใบปลิว การซักจุุงใจโดยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดการผลิตมูลฝอยในแต่ละวันดังนี้

2.1.1 การลดปริมาณการผลิตขยะมูลฝอย (Reduce) ทำได้โดย

- (1) ใช้สินค้านิคเติม เช่น ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน น้ำยาทำความสะอาด และถ่านไฟฉายชนิดชาร์จใหม่
- (2) เลือกใช้สินค้าที่มีคุณภาพ มีห้องบรรจุภัณฑ์น้อย อายุการใช้งานยาวนานและตัวสินค้าไม่เป็นพิษ
- (3) การใช้ภาชนะแทนบรรจุภัณฑ์ เช่น ปืนโต จานและกล่องใส่อาหารแทนการใช้ถุงพลาสติก
- (4) ลดการใช้วัสดุย่อยสลายยาก เช่น โฟมบรรจุอาหาร และถุงพลาสติก
- (5) ลดการใช้สินค้าฟู่มเพื่อย เช่น การใช้ผ้าเช็ดหน้าแทนการใช้กระดาษทิชชู

2.1.2 การลดปริมาณขยะโดยการใช้ช้ำ (Reuse) โดยการใช้วัสดุสิ่งของต่างๆให้คุ้มค่าที่สุด ได้แก่

- (1) การใช้กระดาษทิชชู 2 หน้า
- (2) การนำบรรจุภัณฑ์มาใช้ช้ำ เช่น การนำกล่องถุงมาใช้ประโยชน์ซ้ำหลายครั้ง
- (3) ขวดน้ำดื่มน้ำที่หมดแล้วนำมาใช้ใส่น้ำดื่มน้ำ การนำขวดแก้วมาทำเป็นเจกันด็อกไม้เป็นต้น

2.1.3 การลดปริมาณขยะโดยการรีไซเคิล (Recycle) โดยการนำวัสดุที่ยังสามารถนำกลับมาใช้ใหม่นำมาแปรรูปใช้ใหม่โดยกรรมวิธีต่างๆ โดยการคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่ม้านโรงเรียนและสำนักงาน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล โดยการนำวัสดุรีไซเคิลไปขายหรือนำไปบริจาคนำเข้าธนาคารขยะรีไซเคิล เป็นต้น

2.2 การมีส่วนร่วมในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขยะทุกท้องถิ่นมักไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมขยะมูลฝอยและลิงปฎิญญาเนื่องจากกระทบต่อความรู้สึกของประชาชนในพื้นที่ อย่างไรก็ตามการ

จัดเก็บค่าธรรมเนียมของมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากในอนาคตภาครัฐไม่สามารถจะสนับสนุนงบประมาณในการแก้ไขปัญหาได้ทั้งหมด แต่ต้องอาศัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ โดยมีส่วนราชการโดยสนับสนุนเทคนิคทางวิชาการที่เกี่ยวข้องแนวทางในการจัดเก็บค่าธรรมเนียม จึงต้องดำเนินการด้วยความละเอียดอ่อน เพื่อให้ประชาชนมีความเต็มใจที่จะจ่าย ซึ่งมีแนวทางหลักๆ ดังนี้

2.2.1 การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในการเติมใจที่จะจ่ายค่าธรรมเนียม รวมทั้งวิธีการจ่ายค่าธรรมเนียมควรเป็นอย่างไร โดยให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน

2.2.2 การประชาสัมพันธ์รณรงค์ให้ประชาชนโดยทั่วไปได้รับทราบการจัดเก็บค่าธรรมเนียม

2.2.3 การกำหนดอัตราการจัดเก็บ ควรค่อยๆเพิ่มอัตราจนถึงอัตราสูงสุดที่กำหนดไว้ตามระยะเวลาที่วางไว้และไม่กระทบต่อการประกอบอาชีพและสถานภาพทางเศรษฐกิจของประชาชน

2.2.4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำแผนการใช้เงินที่ได้จากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมให้ชัดเจน และโปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ โดยอาจตั้งเป็นคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเพื่อประเมินความ เป็นไปได้ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียม โดยสถานประกอบการใดที่ทำให้เกิดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในปริมาณ มาก อาจต้องเสียค่าธรรมเนียมจำนวนมากไปด้วยสิ่งที่ไม่គรุนงอข้ามคือ เมื่อมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการวางแผนการให้บริการแก่ประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้เกิดประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน

3. ปัญหาอื่น ๆ เช่น ต้องการที่ทึ่งขยะเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาแนวทางในการแก้ไขปัญหาระยะยาวอยู่ระหว่างดำเนินการหาแนวทาง ส่วนในเรื่องการเดินทางไม่สะดวก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการขยะสูง ที่ทึ่งขยะเป็นพื้นที่การเกษตร หรือ แหล่งน้ำสาธารณะ รดบยำชั่วครุ ถังขยะไม่เพียงพอ น้ำฝนคงคล่องส่วนท้องถิ่นต้องพิจารณาดำเนินการโดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วนในแต่ละด้านตามสถานะทางการคลังของตนเอง แต่หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามแนวทางที่ 1 คือการลดการเก็บขยะแล้ว ปัญหาในการกำจัดขยะก็จะน้อยลงตามไปด้วย

4. กรณีศึกษาท่องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปเป็นแบบอย่างได้

4.1 การทำน้ำยาหยอด

การทำนาคราชยะ เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน หรือเยาวชน นักเรียนในสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการรวบรวมขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในชุมชน หรือสถานศึกษา จากนั้นนำมายังกับร้านรับซื้อขยะ มูลฝอย รายได้ที่เกิดจากการนำมายังกับร้านรับซื้อขยะ คือมีการระดมไว้เป็นกองทุนส่วนกลางส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งปันกันให้กับเจ้าของขยะมูลฝอยที่นำมายังกับร้านรับซื้อขยะ หรืออาจปันกันให้เจ้าของขยะมูลฝอยทั้งหมด ก็ได้ ทั้งนี้อยู่ที่การจัดการในกรณีของการทำนาคราชยะ ต้องอาศัยการรวมกลุ่มของสมาชิกในชุมชนที่มีความสนใจ โดยให้สมาชิกร่วมรวบรวมขยะมูลฝอยมากองรวมไว้ที่บริเวณส่วนกลางที่จัดเตรียมไว้ จากนั้นประสานไปยังร้านรับซื้อขยะหรือร้านรับซื้อของเก่ามารับซื้อไป รายได้ที่เกิดขึ้นจะแบ่งปันให้กับสมาชิกโดยคิดตามจำนวน

จะมุ่งฟอยที่รวมไว้สำหรับกรณีของกลุ่มนักเรียน เยาวชนตามสถานศึกษา สามารถดำเนินการได้เช่นกัน โดยการนำข้อมูลฟอยจากบ้านเรือนมาเก็บรวมกันไว้ที่โรงเรียน จากนั้นโรงเรียนจะช่วยนำเข้าให้เงินที่ได้จะนำมาสะสมไว้ที่ธนาคารของ โดยนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ต้องเปิดบัญชีธนาคารของไว้ทุกคน เงินที่ได้จะปันให้กับสมาชิกทุกคนการทำธนาคารจะเป็นสิ่งที่ห้องคืนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ไม่ยากนัก แต่ปัญหาคือ มักไม่ค่อยทำอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปริมาณของที่ได้มีน้อย หรือเนื่องจากความไม่ต่อเนื่องในการเข้ามาซื้อของร้านรับซื้อของเก่า ทำให้บางแห่งต้องหยุดไป อย่างไรก็ตามการทำธนาคารจะช่วยสร้างจิตสำนึกรักกับประชาชนและเยาวชนได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างโครงการและห้องคืนที่ดำเนินโครงการ ธนาคารจะเป็นสถาบันทางการ

4.2 ตลาดนัดรีไซเคิล

การทำตลาดนัดรีไซเคิล คือ การจัดให้มีวันตลาดนัดวันใดวันหนึ่งในรอบสัปดาห์ โดยให้ประชาชนที่สนใจ นำของเก่าที่ไม่ใช้แล้ว มาจำหน่ายให้กับร้านรับซื้อของเก่า หรือนำมาวางขายในลักษณะแบบตลาดนัด เพื่อให้ผู้สนใจซื้อขายกันได้การทำตลาดนัดรีไซเคิล ช่วยให้เกิดขยะมูลฟอยน้อยลง เนื่องจากของใช้ที่บางคนไม่ต้องการใช้แล้ว อาจเป็นที่ต้องการของผู้อื่นที่สนใจ ดังนั้นการทำตลาดนัดในลักษณะนี้อาจใช้เวลาเพียงครึ่งวันในแต่ละสัปดาห์เท่านั้น และต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง เพื่อให้มีของใช้ต่างๆ มาขายที่ตลาดนัดเป็นจำนวนมาก และช่วยเสริมสร้างบรรษัทภคแบบตลาดนัดได้เป็นอย่างดี กรณีนี้อาจสามารถดำเนินการได้ในองค์กรปกครองส่วนท้องคืนในเขตพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่น

4.3 ถนนปลอดถังขยะ

เป็นโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องคืน ควรดำเนินการโดยการกำหนดให้ถนนบางสายในเขตชุมชนเป็นถนนปลอดถังขยะ มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงการดำเนินโครงการอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งกำหนดมาตรการรองรับ กล่าวคือ ให้ประชาชนในละแวกถนนสายดังกล่าวสามารถนำขยะมาของมัดปากถุงรวมไว้หน้าอาคารบ้านเรือน หรือริมถนนเพื่อท้องคืนจะได้รวบรวมไปกำจัดต่อไป ตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปพนักงานเก็บขยะมาร่วมในช่วงเย็นถึง深夜 คือประมาณ 18.00 - 06.00 น. โครงการถนนปลอดถังขยะ เป็นโครงการที่ช่วยให้ถนนที่ทำโครงการมีความสะอาดเรียบร้อย ไม่มีขยะมูลฟอยหล่ำ暮 เหมาะสำหรับย่านพักอาศัยที่ไม่มีกิจกรรมหนาแน่น นอกจานนี้ยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจของประชาชนในการนำขยะมาวางเพื่อนำไปกำจัดให้เป็นเวลาที่แน่นอน ตัวอย่างโครงการและห้องคืนที่ดำเนินโครงการ เทศบาลดำเนินการ

4.4 ชาเล้งเมืองสะอาด

โครงการชาเล้งเมืองสะอาด เป็นการสร้างความร่วมมือกับผู้เก็บขยะขาย หรือที่เรียกว่า "ชาเล้ง" ซึ่งโดยปกติมักเข้าไปคุ้ยเขี่ยถังขยะที่วางอยู่ตามตลาด หน้าร้านค้าต่างๆ ขณะเดียวกันเมื่อคุ้ยเขี่ยแล้ว ก็มักทำให้เกิดการเรียรำของขยะเป็นจำนวนมากทำให้เกิดความไม่เรียบร้อยของชุมชนการทำโครงการลักษณะนี้ คือ การรณรงค์

/ ให้พร...

ให้ผู้มีอาชีพเก็บขยะของเก่าใช้แล้วมาร่วมประชุมหารือในการกำหนดแนวทางในการเก็บของเก่าหรือขยะตามถังขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้อาจให้แรงจูงใจแก่กลุ่มชาเลင์ เช่น การตรวจสุขภาพประจำปีให้ฟรี การแจกถุงมือเพื่อความปลอดภัยในการเก็บของเก่า การมอบเสื้อที่มีแบบสะท้อนแสงเพื่อความปลอดภัยในเวลาที่คุ้ยเขี่ยขยะในช่วงค่ำหรือเช้าตรู่ เป็นต้นการทำโครงการนี้ ช่วยให้ผู้มีอาชีพชาลัง หรือเก็บของเก่าขยะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีระเบียบวินัยในการคุ้ยเขี่ยขยะตามแหล่งชุมชนต่างๆ ทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานเก็บขยะทำได้สะอาดคราครุดเร็วขึ้น กรณีนี้อาจสามารถดำเนินการได้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่น หรือเขตเมือง

4.5 ปุ๋ยหมักและปุ๋ยน้ำชีวภาพ

เป็นโครงการที่สนับสนุนให้ชุมชนรวมกลุ่มกัน หรืออาจเป็นการดำเนินการรายย่อยแบบครัวเรือน กีฬามารถทำได้ โดยการนำขยะมูลฝอยสดจากตลาดสดหรือเทศบาลมาสับให้เป็นชิ้นเล็กๆ นำไปผสมกับแกลบปี้แล้วกองทิ้งไว้จนกว่าจะย่อยสลายจนเป็นปุ๋ย จากนั้นนำมาบรรจุถุง และจำหน่ายการทำปุ๋ยหมักกักยอนะนี้เหมาะสมสำหรับชุมชนที่มีปริมาณขยะสดในแต่ละวันมาก ซึ่งสามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ขยะสดเหล่านี้ยังสามารถนำมาหมักรวมกันในภาชนะ พร้อมทั้งนำกากน้ำตาลมาผสมกับขยะสดที่สับเป็นชิ้นเล็กๆ แล้วปิดฝาป้องกันทิ้งไว้ จนเกิดเป็นน้ำหมักชีวภาพ หรือปุ๋ยน้ำชีวภาพ นำมาบรรจุขวดจำหน่าย สามารถนำไปใช้ในการเป็นปุ๋ยให้กับต้นไม้ ใช้ในการลดกลิ่นเหม็นของน้ำเสีย หรือช่วยในการย่อยสลายอินทรีย์สารในน้ำเสียได้ดี หรือแม้กระทั่งนำไปผสมน้ำสำหรับการฆ่าแมลงศัตรูพืช เป็นต้น กรณีนี้เหมาะสมสำหรับทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะเพื่อลดปริมาณ และยังได้ประโยชน์จากการหมักปุ๋ยอีกด้วย หนึ่ง ตัวอย่างโครงการและห้องถิ่นที่ดำเนินโครงการ อบต.น้ำรัตน์ อบต.วังชิ้น อบต.หัวฝาย

จะนั้นเพื่อให้การแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ ในระยะสั้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการดังนี้

- ระยะที่ 1 สร้างความคิด โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ปลูกจิตสำนึกรักษาป่าให้ประชาชน ซึ่งอาจสื่อสารให้ประชาชนโดยทั่วไปได้เข้าใจโดยการแจกจ่ายใบปลิว (ตามตัวอย่างซึ่งสามารถดาวน์โหลดได้จาก WWW.PhraeLocal.go.th/หนังสือสั่งการกลุ่มงานส่งเสริมฯ/) ให้แก่ทุกครัวเรือน หรือดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ที่เห็นว่าเป็นการรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักรักษาป่าให้เกิดจากขยะในครัวเรือน เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีจิตสำนึกรักษาป่าให้ความร่วมมือเพื่อลดปริมาณขยะ และเป็นการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสนับสนุน และผลักดันให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะในแต่ละครัวเรือนก่อนทิ้งเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปกำจัดต่อไป

- ระยะที่ 2 สร้างแบบอย่าง โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมในการดำเนินการ โดยการทำกิจกรรมที่เป็นตัวอย่างในการคัดแยกขยะ เช่น การคัดแยกขยะภายในสำนักงาน หรือ การนำขยะไปหมักเป็นปุ๋ยน้ำชีวภาพหรือปุ๋ยอินทรีย์

- ระยะที่ 3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีโครงการตาม
กรณีศึกษา หรือท่องเที่ยงค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าเป็นการส่งเสริมการจัดการขยะที่ประชาชนมีส่วนร่วม <sup>เช่น การทำนาคราชยะ (ทต.สอง) , ตลาดน้ำดีไซเดล , ถนนปลดถังยะ (ทต.ร่องกว้าง) , ชาเล่ยเมือง
สะอาด , ป้ายหมกและป้ายนำชีวภาพ (อบต.น้ำรัตน์ , อบต.วังชื่น , อบต.หัวฝ่าย)</sup>

- ระยะที่ 4 การติดตามผล โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลให้จังหวัดทราบ
ตามแบบที่กำหนด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ทุกวันที่ 20 ของเดือน

*****

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม^๑
คณะกรรมการพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในระยะสั้น
ในวันที่ 22 กันยายน 2553

1. นายเดือด ไก วงศ์ใหญ่	ห้องถินจังหวัดแพร่
2. นายภวัต อารินทร์	นักวิชาการสาธารณสุข (สสจ.แพร่)
3. นางมยุรี ผลดีประสีทิช	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ (ทสจ.แพร่)
4. นายมนูเกียรติ คงชนะย	วิศวกรเครื่องกล ๖ ว. (อบจ.แพร่)
5. นางพัชมณ เกตุบำรุง	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข (ทม.แพร่)
6. นายส่งา คำตัน	รองนายก อบต.เตาปูน
7. นายธรรมนาถ นวลนิม	จนท.วิเคราะห์นโยบายและแผน (อบต.เวียงทอง)
8. นายต่อพงษ์ ทับทิมโภ	หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น (สสจ.แพร่)
9. นายประสาน ชุมภูอินทร์	หัวหน้างานบริหารทั่วไป (สสจ.แพร่)

*****

จัดทำโดย สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดแพร่
ผู้ประสานงาน นายประสาน ชุมภูอินทร์ หัวหน้างานบริหารทั่วไป 054 534119 ต่อ 14

ท่านทราบหรือไม่ว่ามีอย่างไรก็ต้องได้มาติดล้อบุน

માર્ગદારી

ป่าจุ้นกับมีชัยยะกิตติชนในลังกาหัวเดียวเป็นล้านวันมาก
ศูนยาจะแยกได้ดังนี้

เพศ	เพศชาย	24	ตั้ม/วัน
จำนวนเมื่องเพร่	75	ตั้ม/วัน	
จำนวนสูงผ่าน	87	ตั้ม/วัน	
จำนวนสูง	15	ตั้ม/วัน	
จำนวนหัวผ่านมากที่สุด	12	ตั้ม/วัน	
จำนวนเดินผ่าน	32	ตั้ม/วัน	
จำนวนวันที่ผ่าน	15	ตั้ม/วัน	
จำนวนวันที่ผ่าน	20	ตั้ม/วัน	
จำนวนล่อง	50	ตั้ม/วัน	
รวมปริมาณยาที่เกิดขึ้นทั้งสิ้น	330	ตั้ม/วัน	
คิดเป็น 9,900 ตัน/เดือน หรือ 118,800 ตัน/ปี			

การกำจัดโดยวิธีการที่ไม่ถูกต้องมีผลเสียอย่างรุนแรง

อาหารเสีย เกิดจากภาระแม่ล่ออย่างลากและเจ็บ

ทำให้เกิดความ และสามารถลพิชากงยางฯ
น้ำเสีย เกิดจากภารากาของมูลหรือที่ดินด้ำบกวนพื้น

เมื่อผู้คนจับกินคำว่าเสีย หูง่ายหูลงรู้สึกเหล่านี้ ทำให้เกิดภาระและพิษทางน้ำ

ແທລ່ວພາກອນດຳໂຮງ ເນື້ອງການສູ່ລະອອດຕາຄຳ ດຳນັກມີພົມ
ຈະເປັນແກລ່ວພາກພົ້ນຖຽນອານຸ ແມລວັນ ແລະ ໝາສົງສາຍ
ີ່ມີມີພາກຜະນຳໄຣຄົດຄົດຕ່ອງ ທຳໄໝມີຜລາກຮະກາງ ຈະອ່ອຫຼວງກາມ
ອານຸມັນຍົກອານຸ ຮະຫຼາກ

ເຫດວຽກແລະ ເຄມນີ້ເຖິງການເຕັມພະຍະນຸລັດຂອງ
ໄມ່ທີ່ມີ ແກ້ໄຂດັບໃນທົ່ນກົງນຳການແລະ ມີສ່າງມາດກຳພົມຊານ

แม้ว่าจะมีวัยลดลงริมฝีปากไปได้อย่างไร

ผลลัพธ์ของการศึกษาที่ได้รับมาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นในเชิงคุณภาพ คุณธรรม หรือคุณค่าทางวัฒนธรรม จึงเป็นเครื่องยืนยันถึงความสามารถในการดำเนินการของประเทศไทย

คิดเป็น 9,900 ตั้งเดือน หรือ 118,800 ตั้งปี

มากนัก มีภารกิจความเสี่ยงสูงต่อ วัสดุภัยและสุขภาพ เพื่อส่วนรวม ซึ่งจะประทับใจทุกฝ่าย การ ประทับใจด้วยความสามารถในการผลิต และคำชี้แจงในภารกิจด้ ซึ่งผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดี ตลอดจน ผู้ผลิตภัณฑ์มีความต้องการ แรงงานในแต่ละวัน และช่วยรักษาเศรษฐกิจได้ โดยธุรกิจการ

หลักเรียน บริโภคใช้จ่ายไม่จำเป็น ขาดที่รัก

คำว่าเดียบแล้วก็กลับไป ขอให้เข้าเป็นธรรมเนียม - มีต้องให้รู้ได้แต่โดยคนอื่น หลอดากาเมะ ถูกพลาสติก ชาวนาไม่ต้องมีความด้วยกันแล้ว จานหมามีรากที่เข้าแล้วก็กลับไป กะตะดายหัวท่ออย่างหวัดๆ ที่อยู่ยังลักษณะ

(UHT) รวมถึงอาหารเสริมที่ช่วยให้ร่างกายทำงานได้ดี การดื่มน้ำอุ่นก็เป็นส่วนหนึ่งของการดูแลร่างกายที่สำคัญไม่น้อย

จะร่า盂ให้ เป็นปฏิญญาติของกากลับเป็นนักบุญ เป็นที่นับถือ
ลศ หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงการให้บริการในคราค
ของนางอย่างได้เสียที่เดียว ก็พยายามให้ห้ามอย่าง สิ่งของ
ที่เป็นคล้ายๆ กับพวงกุญแจคำแนะนำดังนี้

ໃຫຍ້ ພາຍານເຫັນວ່າມີມູນແລ້ວທີ່ກິດປະຈຸບັນ
ທີ່ສົດ ຮຳມົງກາງວ່າມີມູນແລ້ວທີ່ຢູ່ໃຫ້ເດືອນມູນຈະໄດ້ມີມາຍ

ແຕ່ອາຈະຈະຍັງເປັນປະເພດນັກຄາຂຶ້ນໄດ້ ກົດກວມມີຈາກແນວທີ່
ຈະຖືກຮັງໄປໃນດັ່ງໆຍະຍະດຽວມາດາ ກວດຕາມຊື່ໃຫ້ສ່ວນຫຼັກກ່ອນ
ແລ້ວຕ່ອຍເຖິ່ງ

นักลับไปใช้ใหม่
วัสดุที่สามารถนำปะผ่าน

ญาติสาหกรรมอื่น มันไม่ใช่เป็นแค่พยานของเรื่องราวเท่านั้น แต่เป็นเครื่องยืนยันว่ามันมีความจริงอยู่ในโลกนี้ ทำให้เรารู้สึกว่าเรื่องราวที่เราได้ยิน ได้ฟัง หรือได้อ่านมา ไม่ใช่แค่เรื่องเล่าที่ไร้รากเหง้า แต่เป็นเรื่องราวที่มีความหมายและมีความสำคัญอย่างมาก

แบบรายงานโครงการ “ขยะลด คนมีสุข”

20 ตุลาคม 2553 (ทุกวันที่ 20 ของเดือน)

เรียน ห้องคืนจังหวัดเพร' (ชื่อ อปท)..... ขอรายงานผลการดำเนินการตาม
โครงการ “ขยะลด คนมีสุข” ดังนี้

1. แจกจ่ายเอกสารแผ่นพับให้ประชาชน จำนวน ..... ครัวเรือน หรือ
การดำเนินการอื่น ๆ ที่เป็นการแจ้งข่าวสารให้ประชาชนทราบ จำนวน ..... ครัวเรือน

2. มีการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น
หอกระจาย หรือเมื่อมีการจัดกิจกรรมต่างๆ จำนวน ..... ครั้ง

3. มีการดำเนินโครงการที่เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการขยะของชุมชน
ได้แก่โครงการ

.....
.....
.....
4. การมอบหมายให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงคือ (ให้ระบุชื่อ – สกุล เบอร์โทรศัพท์)
.....
.....

5. มีการตรวจสอบแหล่งรวมและกำจัดขยะในพื้นที่แล้วและมีการดำเนินการดังนี้
.....
.....
.....

6. เมื่อมีการดำเนินการตามข้อ 1 – 3 แล้ว มีปริมาณขยะที่คาดการณ์ว่าจะสามารถถูกลงได้
ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมปริมาณ ..... กิโลกรัม/วัน (ให้ตรวจสอบกับการ
รายงานปริมาณขยะที่ อปท.รายงานให้จังหวัดด้วย)

7. การดำเนินการณ์อื่น ๆ (ถ้ามี)
.....
.....
.....

(.....)

(.....)

..... ผู้รับรับมอบหมายตามข้อ 4

นายก อปท.

หมายเหตุ ให้รายงานทางโทรศัพท์ หมายเลข 054 – 534119 ต่อ 25 (ประสาน)